

gerne, men jeg antager, at efter den korte Tid, der sandsynligviis er tilbage for Folkethingets nærværende Session, er der ingen Grund til at formode, at Afdelingerne ville blive afbenyttede. Det vil derfor vistnok finde Thingets Bifald, naar jeg henstiller til det at stadfæste de nu bestaaende Afdelinger for den sandsynligviis ikke tilbageværende Tid af 4 Uger. (Ja! Ja!). Hvis Ingen gjør nogen Modbemærkning herimod, tør jeg antage dette uden Afstemning for at være billiget (Ophold); det er saaledes billiget.

Man gif dernæst til det andet Nummer paa Dagsordenen, nemlig: Spørgsmaal, om den i foregaaende Møde anmeldte Forespørgsel til Justitsministeren af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) maatte nyde Fremme, hvilket vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Det næste Nummer paa Dagsordenen er 2den Behandling af Forslag til Lov, angaaende Oprettelsen af en Helbredelsesanstalt for Sindsvage i Stiftsterne med Undtagelse af Staden Kjøbenhavn. Betænkningen blev, som jeg i forrige Møde tillod mig at bemærke, omdeelt i Lovdags Aftes paa de Herrer Medlemmers Pladser og findes paa Bladet 30. Der er intet Endringsforslag stillet; men til at behandle Sagen udfordres Thingets Samtykke med $\frac{3}{4}$ Stemmer.

Det blev derpaa sat under Afstemning, om Sagen maatte gaae til 2den Behandling, uagtet den regulativmæssige Mellemtid ikke var forløben, hvilket vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.

Ordføreren (Kaiser): Det vil af den omdeelte Betænkning sees, at Udvalget har fastholdt de Betænkkeligheder, der ved Sagens 1ste Behandling fra forskjellige Sider blev udtalt med Hensyn til den Maade, hvorpaa de Udgifter, denne Helbredelsesanstalt vilde medføre, skulde fordeles imellem Befolkningen. Vi have aldeles holdt os til den Anskuelse, at med Hensyn

til en Anstalt som denne, der skal være tilgængelig for Alle, maae Omkostningerne saavidt mulig ligeligen bæres af Alle. Den Maade, hvorpaa Lovforslaget har foreslaaet disse Udgifters Fordeling ordnet, har ikke ganske kunnet tilfredsstille os. Paa den ene Side have vi fundet det fuldkommen i sin Orden, at den Andeel, som Kjøbstæderne skulle bære, fordeles imellem dem efter Folkemængden; vi have troet, at det var det rigtigste Princip, saaledes som det var sanctioneret ved Loven af 20de Juni 1850, at de skulle deeltage deels efter Folkemængden og deels efter Assurance. Med Hensyn til Landdistricterne have vi heller ikke kunnet troe, at det vilde være en billig Udredelsesmaade, at Udgifterne kom til at hvile paa Hartkornet alene. Vi have vedkjendt os den Overbeviisning, at Hartkornet ikke er nogen billig Stattebæst, baade fordi Hartkornet ingenlunde afgiver en Norm for selve Hartkornbesiddernes Evne til at udrede Statter, og fordi der i Landdistricterne findes en stor Deel af Befolkningen, som aldeles intet Hartkorn har, men som ikke desto mindre burde deeltage i Udredelsen af Udgifterne til saadanne Helbredelsesanstalter. Endelig have vi ogsaa troet, at Bornholm vilde blive mere end billigt bebyrdet derved, at det skal deeltage i Omkostningerne i Forhold til Folkemængden; thi der kan neppe være Tvivl om, at Befolkningen paa Bornholm, baade i Kjøbstæderne og Landdistricterne, i det Hele er mindre velhavende end Beboerne af de øvrige Dele af Landet.

Vi have derfor ikke troet, at kunne tilraade Thinget at gaae ind, paa den Fordelingsmaade, der er foreslaaet, og den Omstændighed, der ved den foreløbige Behandling blev fremhævet til Fordeel for Lovforslaget, nemlig at det nøie stemmer overeens med den Fremgangsmaade, der er fulgt ved den jydffe Helbredelsesanstalt, har aldeles ingen Vægt havt for os. Dersom Fordelingsmaaden er ubillig, saa bliver den lige ubillig, fordi den har været anvendt tidligere, og den anden Bemærkning, man ogsaa har gjort, nemlig at denne Fordelingsmaade skulde gjøre det lettere, at disse provindstille Anstalter i sin Tid kunde gaae over til Statsanstalter, have vi heller ikke